

Maščevanje radi posmrtnine.

Dne 12. februarja, ob pol 12. dopoldne, se je zgodil na mariborskem velikem mostu krvav zločin, ki je vzbudil obsodbo in zgražanje celega mesta. Ob času, ko je na mostu največji promet, je potegnil mož srednjih let pred očmi številnih mimoidočih iz žepa mesarski nož in že ga je zabodel v naslednjem trenutku nasproti mu prišli ženski v prsa in hrbet. Zabodena se je koj zgrudila in izdihnila v par minutah. Zločinca so koj prijeli, a predno se je predal stražniku, je še vrgel okrvavljeni nož preko ograje mosta v Dravo. V prijemu so prepoznali 47letnega mesarja Ferdinanda Knapič, ki stanuje v Jelačičevi ulici. Koj je priznal krvavo dejanje in zagotavljal, da je ravnal iz maščevanja. Smrtno zabodena je 45-letna Terezija Konrad s Tržaške ceste. Med mesarjem in Terezijo je bil prepir radi zavarovalne svote pri »Samopomoči«, ki je dovedel do sodnih razprav. Terezija Konrad je zavarovala svojčas Knapičevo mater Ano pri »Samopomoči«. Ko je umrla mati 9. julija 1934, so izbruhnila prerekanja Terezije Konrad in Knapiča na eni strani s Knapičevo sestro Rozo Kapel za zavarovano svoto. Knapič trdi, da ga je na smrt zabodena ogoljufala za 3300 Din. Iz jeze radi sleparije se je Knapič tako grozno in kar pri belem dnevu vpričo tako številnih ljudi maščeval.

Po zločinu in ozadje dejanja.

Na smrt zabodeno so sodno raztelesili in ugotovili 8 zabodljajev v hrbet. Šest ran je bilo bolj lahkih, dve pa smrtonosni. Pogreb se je vršil na Pobrežju 14. februarja.

Ozadje krvavega dejanja zglada takole: zabodena je prejela od »Samopomoči« nad 20.000 Din posmrtnine za rajno Ano Knapič. Mati Knapič in Konrad sta prodajali na Glavnem trgu sadje in se je godilo Ani zadnja leta tako slabo, da ni mogla plačevati prispevkov zavarovalnine. Njena stanovska tovarišica Konrad je obubožani večkrat s čim postregla in iz hvaležnosti ji je starka izročila zavarovalno polico pod pogojem, da bo Konrad plačevala od Samopomoči predpisane vsote. Čez kaki dve leti po izročitvi police je Ana Knapič v bolnici umrla. Njeni dediči so si hoteli razdeliti zavarovalnino, ki pa je bila last branjevke Konrad, dasi jo je predstojništvo Samopomoči prisodilo sinu in omoženim hčerkam rajne.

Terezija Konrad si je poiskala pravico pri sodišču, ki je njej v treh instancah prisodilo lepo vsoto nad 20.000 Din. Pač pa se je Terezija zavezala z ustmeno obljubo, da bo od zavarovalnine dala vsakemu otroku rajne nekaj. Ker obljube ni držala in sicer dobrodušnemu mesarju Ferdinandu Knapiču do stavljenega ji roka ni izročila določene vsote, je prišlo do zgoraj opisanega groznega dejanja.

vidikov stvarno in poljudnc pojasnil predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec.

Vurberg. Da boste uživali na predpusitno nedeljo zdravo zabavo, vabimo vse prijatelje na veselo prireditev komedije »Divji in nedeljski lovci«. Pričetek po navadi. Cene nizke, a užitek velik. Pridite!

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na pustno nedeljo dne 23. t. m., popoldne po večernicah, bomo »Burko o jezičnem dohtarju« igrali, ker bi radi imeli, da bi se gledalci do srca nasmejali. Vsi zdravniki vam povedo, da je smeh koristen za dušo in telo. Zato, kdor je kaj bolan, naj pride k Bedeniku ta dan; tako se bo vsak nasmejaj, da domov odšel bo zdrav!

Negova. Agilni fantje in dekleta našega Prosvetnega društva nas bodo na »masto« nedeljo 23. t. m. razveselili z dvema burkama: »Jeza nad petelinom« in »Trije tički«!

Sv. Bolfenk pri Središču. Katoliško prosv. društvo Sv. Bolfenk pri Središču uprizori v nedeljo 23. februarja ob 6. uri zvečer v bolfenski šoli lepo igro s petjem »Črna žena« v 4 dejanjih. — Clanom prosv. društva sporočamo, da smo nabavili večje število novih knjig, katere so čitateljem na razpolago.

št. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo dne 23. t. m. bodo igrali igralci društva Ljudska knjižnica »Zenitev«.

Ljutomer. Ljutomersko pevsko okrožje sporoča vsem gg. organistom in pevovodjem, da se bo vršil v začetku marca t. l. v Ljutomeru dnevni pevski tečaj za pevovodje. Prosimo, da tovariši organisti, ki nameravajo ta tečaj posetiti, zanesljivo prijavijo svojo udeležbo radi cenejše prehrane in prenočišča na naslov: Peter Potočnik, tajnik Okrajne posojilnice v Ljutomeru. Prijave je poslati zanesljivo do dne 23. februarja.

Svetinje. Pustna nedelja bo. Ali že več, da tudi naše prosvetno društvo priredi ta dan prav lepo spevoigro: »Kovačev študent« in kuplet »Gospodične in dekletas«. Da prideš, si vabljor vsak, ki si želiš smeha in razvedrila.

Veržej. Naši fantje in dekleta nas v nedeljo dne 23. t. m. vabijo v Marijanišče k veseloigri »Pri belem konjičku«.

Fram. Izobraževalno društvo »Slomšek« in cerkveni pevski zbor vprizorita v nedeljo 23. t. m. ob 3. uri popoldne v dvorani g. Zöhrer-Furner

DRUŠTVENE VESTI

Tečaj Prosvetne zveze. Prosvetna zveza je priredila v Mariboru tečaj za fante svojih fantovskih odsekov. Tečaja, ki je trajal 14 dni ter bil zaključen v nedeljo, 16. februarja, se je udeležilo 14 fantov iz raznih okrajev štajerske in Koroške. Uspehi tečaja so jako zadovoljivi, ka-

kor je ugotovil po končanem izpitu predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Po končanem tečaju so se vršile na željo fantov duh. vaje pod vodstvom g. Oberžana.

Studenci pri Mariboru. V nedeljo, 16. februarja, je priredilo naše Prosvetno društvo predavanje o vprašanju, ki so ga zadnji čas postavile na dnevni red krajevne prilike, to je o sežiganju mrličev. Občinstvu, ki je bilo zbrano v zelo velikem tševilu, je to vprašanje z vseh

kovem in sva bila kakor brat in sestra. Ko bi on vedel, kako ti z menoj delaš, v grobu bi se obrnil.«

»Ne govoriva o očetu, temveč o najinih rečeh! Ali mi plačajte zlepa ali pa si bom drugače poiskal pravico.«

»Saj bomo plačali; potrpi nekoliko!«

»Do šentnikolovega popoldne! Ne. Red hočem in red mora biti in pravica na svetu.«

»Ti si trdega srca in nehvaležen povrh.«

»Nehvaležen? Rad bi vedel, za kaj naj bi vam bil hvaležen.«

»Ali ti oče nikoli ni pravil, da sem mu nekoč veliko dobrega storila?« je vprašala prežeče.

»Ne, o čem takem nikoli niso kaj rekli,« je odgovoril, ne da bi bil z očesom trenil.

V njej pa je vse kipelo. Ali naj mu zabrusi vso resnico v obraz? Ne; saj ji ne bi verjel, le še bolj neusmiljen bi bil. Razglasiti sme to še manj; potem bi jo še tožil. Če pa bi pred sodiščem resnico povedala, bi njo zaprli. Ne, ne, nič drugega ne ostane: molčati mora. Molčati kakor grob. Starega je ona držala, mladi pa drži njo. — Neznansko je zaškripala z zobmi, kakor da je s silo odsekala besedo, ki ji je hotela iz ust. — Ni drugega, požreti bo treba in gledati, kako bi ušla zanki. Toda Blazinova Cenca bo že še kos takemu zelencu. Le počakaj, fant!

»Kaj torej hočeš?« je vprašala navidez mirno.

»Zahtevam, da mi plačate obresti, kar ste jih dolžni,« je odgovoril.

»Tega naenkrat ne moremo.«

»Potem pripišimo obresti k dolgu in sestavimo novo zadolžnico; za vse skup pa se vknjižim na vaš grunt!«

Čez obraz ji je ušel zmagovit nasmeh; vendar se je še branila:

»Kam se boš vknjižil, ko so že drugi predi!«

»Ni res. Na tistih parcelah pri vodi je le nekaj malega.«

»Če si zadovoljen, da si na drugem mestu!«

»Ali bo gospodar privolil?«

»Seveda, njemu je vse tako prav, kakor rečem jaz.«

»Dobro! Tedaj pojdemo drugi teden na sodišče. Zbogom!«

Zavil je po stezi na levo čez polje in potem navzgor. Zaničljivo je gledala stara za njim in hitela po glavni cesti. Dospela je do hčere, ki jo je čakala na klopi in opirala glavo v dlani.

»Kaj se emeriš?« jo je pokarala.

»Saj se ne,« je odgovorilo dekle, »samo jezna sem, ker je bil tak.«

»Izbij si ga iz glave! S tem ni več kaj.«

»Saj ga tudi ne bi hotela, prevzetneža štorastega. Dobim drugih dovolj.«

Kako izgledajo abesinska skladišča za prehrano?

Kakor obče znano, je abesinski vojak glede življenjskih potrebčin zelo skromen. Zadovoljen je s posušenim mesom in sadjem. Preskrba abesinskih čet s prehrano je do skrajnosti pomanjavljena. Prateža ali trenca v našem smislu Abesinci sploh ne poznajo. Na čisto skritih krajih so napravili cementirane jame, do katerih za slučaje deževja ne more voda in teh je vse polno zadaj za frontami. Cementirane jame so napolnjene s suhim mesom in sočivjem. Za ta skrita skladišča znajo samo zaupne osebe. Zaupnik prejme od vrhovnega vojaškega vodstva označen kraj jame z be-

opereto »Mlada Breda« in dramatski prizor narodnih pesmi »Snubačie«.

Spuhlja. Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 23. t. m. v prostorih g. Kolariča v Spuhli igri »Zdravnikov strežnik« in »Izgubljeni raj«.

Sv. Vid pri Ptuj. Za pustno nedeljo priredi naše prosvetno društvo veselo spevoigro »Snubačie«, »Pericec« in druge take vesele reči.

Sv. Vid pri Ptuj. Dne 9. februarja je imelo naše Prosvetno društvo svoj redni občni zbor. Velika dvorana Slomškovega doma je bila skoro polna zavednih naših članov in članic, ki so komaj čakali, da začno svobodneje dihati in se razvijati. Predsednik društva p. Konstantin je otvoril občni zbor ter pozdravil vse navzoče in zlasti g. sreskega načelnika dr. Vidica, predsednika mestne občine Ptuj g. dr. A. Remca in g. prof. F. Aliča. Nato je podal poročilo o do sedanjem delovanju društva, sledila so poročila drugih funkcionarjev. G. profesor Alič je nato imel kratko a jedrnat predavanje o izobrazbi našega kmetijskega naroda v prosvetnih društvih, in g. dr. Remec je govoril o odsekih v prosvetnem društvu. Z željo, da bi društvo napredovalo, cvetelo in se mogočno razvijalo, je zaključil predsednik lepi občni zbor.

Sv. Vid pri Ptuj. Premnogokrat se sliši o naših Halozah, da tu kraljuje le nož in kupica. Včasih že zavre vroča kri. Res, korajžni so naši fantje ne samo za slabosti, ampak še bolj za dobre reči in pa odločni tudi ter navdušeni za napredek. Korajžni so se pokazali dne 2. februarja, na Svečnico, ko se je 22 mladih fantov pridružil četi borcev v mladeniški Marijini družbi. Kako lep pogled je bil na to četo mladih fantov, ko je okrepčana s kruhom močnih, odločno izgovorila besede posvečenja in z navdušenjem pripela znak Brezmadežne na prsa. A iz srca jim je privrela edina želja: ostati vrli vitezi Brezmadežne. P. Danijel, njih vodja, jim je pa v cerkvi spregovoril krepke besede ter jim položil na srce, da naj vstrajajo na tej začetni poti. — Cerkvemu opraviću je sledila uspela Marijina akademia v Slomškovem domu. Posebno veselje nad tem dogodkom je v svojem govoru izrazil domači župnik p. Konstantin. Lepo sta tudi fante pozdravila tovariš Anton Majhen iz Lancove vasi in sedmošolec Vitko Mussek, ter jih navduševala za vzvišene ideale fantovskega življenja. Na sporedu so bile tudi de-

klamacije, petje in razni prizori. Lepa sklepna slika: fant ob Materi, je zaključila to lepo slovesnost. Fantje, tako naprej!

Cadram. Naši vrli igralci so na odru našega prosvetnega društva igro »Črna žena« tako izvrstno predvajali, da se bo igra na splošno željo našega občinstva in sosednih krajev ponovila. Ponovitev igre bo v nedeljo, 23. februarja, popoldne po večernicah. Komur je do lepega oderskega užitka in do vedre zabave, naj pride!

Prihova. Prosvetno društvo je vprizorilo v nedeljo dne 9. t. m. igro »Bele vrtnice«. Igralci, četudi so bili nekateri začetniki, so igrali prav dobro, nekateri stari igralci še prav izvrstno. Gospodu režiserju se imamo zahvaliti za lep uspeh.

Prihova. Kdor si želi smeha na pustno nedeljo, naj pride k nam v šolo, kjer priredi naša Jadranska straža burko »Trojčkie«.

Polzela. Naši igralci bodo vprizorili v nedeljo dne 23. februarja, ob treh popoldne, v Prosvetnem domu dramo »Izpod Golice« v 7 slikah.

Dobrna pri Celju. Tukajšnje katoliško prosvetno društvo deluje z vso vztrajnostjo. Dne 6. januarja se je ustanovil odsek fantov, ki je imel dne 9. februarja že prvo predstavo in sicer dramo v treh dejanjih »Fernando, strah Asturije«. Ustanovljen je tudi deklinski odsek, ki deluje pridno s svojimi rednimi sestanki ter se pripravlja za predstavo »Prisegame« pod vodstvom agline društvene delavke trgovke gospe Fleré Franje.

Dobrna pri Celju. Tukajšnje pevsko društvo »Venček« vprizori na pustno nedeljo dne 23. februarja, ob treh popoldne, v društvenih prostorih veseloigro »Babilone« v petih dejanjih.

Vransko. Če se hočete res prijetno zabavati in po dolgem času prav od srca naamejati, pridite prihodnjo soboto, dne 22. t. m., ob 20. zvečer ali pa v nedeljo, dne 23. t. m., ob 15. popoldne v dvorano »pri Slovanu«, kjer bodo igralci Katoliškega prosvetnega društva igrali burko »Lampacij vagabund ali zanikerna trojica«.

St. Janž pri Velenju. Slovensko katoliško izobraževalno društvo je imelo v nedeljo dne 16. t. m., popoldne po večernicah, v društvenih prostorih svoj 24. občni zbor, na katerem je polagal stari odbor račune o svojem poslovanju v

preteklem letu in si je novoizvoljeni odbor začrtal svoje bodoče delo.

Teharje. V nedeljo dne 23. februarja ob treh popoldne se bo ponovila v društveni dvorani lepa ljudska igra »Črna žena«.

Orlavas pri Braslovčah. Naše prosvetno društvo je bilo ob razpustu kmalu vzpostavljeno, a delovalo ni, ker ni hotelo kaliti Marušičeve politike. Sedaj pa, ko nam neprijatelji prosvete ne morejo ovirati našega dela, vneto delujemo. V nedeljo dne 9. februarja so prav izborni podali naši igralci svoje vloge pri igri »Ljubavi cvet je zamorjen«.

Sv. Križ na Slatini. Naše Prosvetno društvo priredi na pustno nedeljo tri veseloigre: »Ženitna ponudba«, »Vesela vagabunda« in »Zamoroc«.

Sv. Ema pri Pristavi. Naše prosvetno društvo lepo napreduje. Vabi se mladina, ki še ni včlanjena, da pristopi ter se izobrazuje. Danes je izobrazba v narodnem, gospodarskem in verskem oziru bolj potrebna ko prej.

NASIM ODROM!

Vsakemu znani pisatelj Fr. Ks. Meško je izdal pri Mohorjevi družbi v Celju »Pasijon«. Delo je samostojno in posebno mogočno vplivajo na pasijon sam kot uvod tri Gospodove predpodebe: Abel, Izak in dobri pastir. Pasijon je obdelan po svetem pismu v sedmih skrivnostih. Meškov »Pasijon« je eno njegovih najlepših ter najglobokajše segajočih oderskih del. Če že samo prečitaš Meškov velikonočni misterij, si prepunjen od veličine dejanj v predpodebah in posebno še v sedmerih skrivnostih. Našemu ljudstvu so bo Meškovo velikonočno darilo priljubilo, saj je res najbolj preseljiva postna pridiga in najboljša priprava za velikonočne praznike. Slovenski narod bo ostal pisatelju hvaležen za to potrebno delo, ki bo ostalo trajen kašipot k Onemu, ki je daroval za nas življenje, da smo odrešeni in poklicani v nebesa. Meškov »Pasijon« bo ogrel srca izobražencev in prepričevala naroda, radi tega ta misterij najtoplejšo priporočamo našim odrom!

Ali si že obnovil naročnino?

sedami: »Postavi se pred drevo s trinajstimi vejami in stopi 13 korakov v vzhodno smer, tamkaj je jama.« Vojni poročevalci, ki so videli na lastne oči v skale in v zemljo skrivita skladišča, pravijo, da so čisto varna pred nepoučenim očesom.

Pravi vzroki poraza rasa Deste.

Prvotni poveljnik abesinskih čet na južni fronti je bil neguševec zet ras Deste. Omenjeni je doživel v zadnjem času občuten poraz, moral se je umakniti in cesar ga je odstavil. Po odstatvitvi rasa Deste pronicajo v javnost pravi vzroki njegovih neuspehov napram italijanskemu generalu Grazianiju. Državne pošiljke orožja je ras De-

»Potem pa koj glej, haha! Ali takega, da ima denar.«

»Ali mu morate vrniti? Kako sta se zmenila?«

»Pomarnala sem ga. Ta si bo svojo trdo bučo še razbil.«

»Ali ima kaj zoper vas?«

»Zoper mene? Ne, prej kaj zoper tebe. Toda temu homo greben še pristrigle! Eno nit že imam, ki jo bo treba dalje odvijati, haha!«

Ta nit, o kateri je stara govorila, je bila na Dvornikovem. Tam namreč je pihal drug veter. Že kmalu po očetovi smrti je naročil Tevž dekli, ki je gospodinjala, da mora bolj varčno kuhati in vsak teden z njim obračunati, koliko je dobila in koliko izdala. Zaradi skope hrane so začeli posli seveda godrnjati in tudi po vasi osirati. O svečnici je mladi gospodar zmanjšal število poslov: odpustil je volarja in svinjarico. Ostali so se zaradi tega razburjali, še bolj pa, ko jim je hotel vsakemu na leto nekoliko odtrgati. Obiskal je tudi vse dolžnike, da bi mu vrnili denar. To je bilo jeze! Prav tisti, ki so ga prej najbolj hvalili, so zdaj najhuje razgrajali in ga obkladali z najgršimi priimki; povrnili pa mu večidel niso ničesar. Zdaj je spoznal staro resnico: Kdor denar izposojuje, si sovražnike kupuje.

Zaradi vsega tega je bilo pri Blazinovih neznanško veselje. Stara in z njo hčere, ki so imele prav tako ostre jezike, so na vso moč podpihovale Tev-

ževe nasprotnike. Med posli, ki so še bili gor pri Dvorniku, je bila Katra, kravarica, tovarišica Blazinove Lize. To so si najele, da jim je prinašala novice od Dvornika; potem so jih ženske prepletle z lažmi in razglasile po vasi, tako da je postajala podoba Dvornikovega Tevža vedno bolj črna. Ljudje so kmalu govorili, da ga je hudič obsedel in ga je vsega prevzela skopuška strast za denarjem. Ves dan, so pravili, zalezuje posle kakor pes in jih naganja, ponoči pa čep. v svoji kamri zraven skrinje, polne denarja in hranilnih knjžic, in računa in računa. Pri tem pa se jezno praska za ušesi in lasje mu štrlijo pokonci.

Da bi jih nihče ne mogel za jezike prijeti, so se Blazinove ženske prav po farizejsko napletale. Vsako reč so na široko razgrinjale in na hudo obračale, pa hinavsko dodajale, da so to od tega, ono od onega čule, da pa same kaj takega ne morejo verjeti in da je Tevž usmiljenja vreden. Ljudem pa je obviselo le to v ušesih, kar je bilo hudega, in tako se je zgodilo, da je pol leta po očetovi smrti veljal Tevž vsej soseski za lakotnika in skopuha. Marsikomu, ki ga je od prej poznal, se je zdelo nemogoče; verjetno pa je le bilo, kajti Tevža ni bilo nikamor na spregled in niti pare ni dal iz rok, če je ni moral dati.

Tisti teden po šentjurjevem je prišel kaplan k Dvorniku.

»Kaj je s teboj, Tevž?«